

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 06 - 01001
Dato :

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 136 af 6. januar 2006.
(Alm. del).

Kristian Jensen

/Kim Lohse

Spørgsmål 136:

"Ministeren bedes oplyse, om det er muligt med de nuværende regler at fratække omkostninger til revisorer, advokater m.fl. i regnskabet, når der søges om at få tilbagebetalt skatter og afgifter, hvor ændret lovhjemmel m.m. gør, at virksomhederne kan få refunderet tidligere betalte skatter og afgifter. Det bedes samtidigt oplyst, hvorvidt virksomhederne har andre muligheder for at få refunderet sådanne omkostninger (andre fradrags- eller kompensationsmuligheder i lovgivningen), herunder når det drejer sig om interne omkostninger til løn m.m."

Svar:

Efter ligningslovens § 7 Q, stk. 3, kan udgifter til bistand i skattesager ikke fratækkes i indkomstopgørelsen. Endvidere kan udgifter, hvortil der kan ydes omkostningsgodtgørelse, heller ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

I det omfang bistandsudgifterne ikke er omfattet af ligningslovens § 7 Q, stk. 3, bliver spørgsmålet, om der er tale om driftsudgifter.

Fradrag for driftsudgifter forudsætter ifølge statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, at der er tale om udgifter, der er afholdt for at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten.

Er bistandsudgifterne afholdt i forbindelse med tilbagesøgning af et afgiftstilsvær eller en godtgørelse af en afgift, vil ligningslovens § 7 Q, stk. 3, ikke være til hinder for, at virksomheden kan fratække bistandsudgifterne.

Der er i visse situationer mulighed for at få omkostningsgodtgørelse. Reglerne herom fremgår af skatteforvaltningslovens kapital 19, som ikke finder anvendelse i 1. instanssager. Som følge heraf kan der ikke ydes omkostningsgodtgørelse i sager, hvor der anmodes om tilbagebetaling af skatter og afgifter på baggrund af en underkendt praksis.

For så vidt angår spørgsmålets andet led kan jeg oplyse, at løn og andre personaleudgifter typisk vil have en karakter, der gør, at der ikke er nogen umiddelbar anledning til at antage, at de skulle være afholdt i anden interesse end for at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten. Der er således som udgangspunkt tale om sædvanlige, løbende fradragsberettigede driftsudgifter.

Jeg kan endelig oplyse, at jeg har bedt Skatteministeriet om at se på mulighederne for at yde omkostningsgodtgørelse i overensstemmelse med de tanker, som er fremme i det beslutningsforslag B 42, som er fremsat af Dansk Folkeparti den 1. december 2005 om mere rimelige muligheder for at få tilbagebetalt ulovligt op-

krævede skatter og afgifter. Det er i den forbindelse mit ønske, at også bestemmelsen i ligningslovens § 7 Q, stk. 3, og samspillet til godtgørelsesreglerne vurderes. Eventuelle forslag til regelændringer vil kunne gennemføres i forbindelse med den revision af reglerne om omkostningsgodtgørelse, som ifølge skatteforvaltningslovens § 63 skal finde sted i folketingsåret 2006-07.